

STATSVETENSKAPLIGA INSTITUTIONEN

Politiseringens påverkan på bistånd

En kvantitativ studie om politisering och
biståndsimplicering

Alva Pregmark

Examensarbete:	15 hp
Program:	Statsvetarprogrammet
Nivå:	Grundnivå
Termin/år:	Ht 2021
Handledare:	Anders Sundell
Antal ord:	8239

Abstract

Uppsatsens syfte är att undersöka om det finns ett samband mellan graden av politisering i ett givarland och graden av politisering i mottagarländerna. Undersökningen genomförs med 194 stater med data från OECD (2021) och Quality of government-institutes standard dataset (2021). Tidigare studier som undersökt politisering har sett att det påverkar policyimplementering, men inte specifikt om det påverkar bistånd. Inom diskursen finns det forskare som undersökt vilka biståndsgivare ger till och varför, och har funnit att det finns skillnader i motiv mellan olika stater. Bistånds-incitament har visat sig vara ett politiskt medel för givarländerna. Att biståndsorganen följer en stats intressen och går deras ärenden anses inte vara helt rätt, och en möjlig förklaring kan vara givarländernas institutionella utformning. En viktig del av den här utformningen är relationen mellan politiken och förvaltningen. Den här studien kommer därför undersöka om nivån av politisering i ett givarland påverkar vilka mottagarländer som får bistånd, med vetskapen om att en stat som kännetecknas med politisering eller professionalism får olika effekter. Resultatet visar att det inte finns ett samband mellan graden av politisering i ett givarland och graden av politisering i mottagarländerna. Uppsatsen bidrar med ökad förståelse kring vilka effekter ett givarlands institutionella utformning har på biståndsimplicering.

Nyckelord: *Bistånd, politisering*

Innehållsförteckning

1.1 Inledning	4
1.2 Disposition.....	5
2. Tidigare forskning och teori	6
2.1 Bistånd.....	6
2.2 Vad innebär politisering av förvaltningen?.....	8
2.3 Politiseringens effekt på bistånd.....	10
2.4 Hypotes.....	11
3. Design, metod och data	13
3.1 Forskningsdesign.....	13
3.2 Data och operationaliseringar.....	13
3.2.1 Operationalisering av beroende variabel.....	15
3.2.1 Operationalisering av oberoende variabel.....	16
3.2.3 Kontrollvariabler.....	17
3.3 Regressionsanalys.....	19
4. Resultat	20
5. Slutsatser och diskussion	28
Källförteckning	30

1.1 Inledning

Bistånd har sedan andra världskrigets slut varit ett av de viktigaste politiska verktygen för höginkomstländer att stödja låginkomstländer (Qian, 2015). Förenta nationerna antog år 1970 en resolution som innebär att alla medlemsstater ska ge 0.7% av sitt totala BNP till utsatta stater i form av utvecklingsbistånd (Förenta nationerna, 1970). Mellan 1960 och 2013 har rika stater gett 3.5 biljoner amerikanska dollar i form av bistånd till fattiga stater. Forskningsfältet är delat i frågan huruvida bistånd är effektivt eller inte. Syftet med biståndet är bland annat att lindra fattigdom men under ett år får de fattigaste 20% av staterna i världen bara 1.69–5.25% av det totala biståndet (Qian, 2015). Detta beror på att biståndsgivarna själva får välja vilka de ska ge bistånd till och det finns inga krav på att motivera varför pengarna ska till ett visst mottagarland. Drivkraften bakom många biståndsprogram bygger därför på givarländernas strategiska och politiska intressen där syftet är att uppnå utrikespolitiska mål (Apodaca, 2017).

Det finns dock forskare som menar att det finns vissa skillnader mellan olika givarländer. Alessina och Dollar (2000) påvisar att i Frankrike och USA är fokuset inte situationen i mottagarlandet utan vad de själva kan vinna på det. Frankrike tenderar att ge till kolonier som tillhört staten och USA till Mellanöstern där de har intressen. I andra stater, till exempel i de nordiska staterna, genomförs oftare mer objektiva incitament med utgångspunkt i vilka stater som är i störst behov av stöd (Alesina & Dollar, 2000). De här givarländernas bistånd är opolitiska och styrs främst av var biståndet behövs mest. Istället för att drivas av givarlandets egna intressen, är deras bistånd mer filantropiskt och utvecklingsdrivet (Ali, Banks & Parsons, 2015). Forskningsfältet visar att det finns flera olika anledningar till varför givarländer donerar till ett visst mottagarland men frågan är vad det är som det gör att det skiljer sig åt.

Inom fältet finns det forskare som menar att politik spelar en avgörande roll i synen på bistånd. Den politiska situationen i en stat påverkar inte bara mängden pengar som går till utvecklingsländer, utan också motivering till varför det ges (Tingley, 2010). Syftet med den här studien är att undersöka om politisering av byråkratin i stater påverkar vilka som får bistånd. Som nämnt tidigare drivs biståndsgivare olika mycket av politiska och ekonomiska intressen. En möjlig förklaring till detta är utformningen av en stats institutioner och byråkrati. En viktig del av den här utformningen är relationen mellan politiken och

förvaltningen, ett forskningsområde som är starkt präglad av vilka effekter politisering har. Inom fältet menar forskare att politisering både har positiva och negativa effekter. Det finns dels motiv för att säkra en professionell förvaltningen men även göra det möjligt för politisk insyn. Grunden till de här motiven bygger på att förvaltningen ska baseras på expertkunskap. Men får inte heller förlora sin koppling till demokratin och de folkvalda politikerna eftersom det är dem som utformar de policys som förvaltningen ska genomföra (Dahlström & Lapuente, 2017; Dahlström, 2018).

Med utgångspunkt i detta, ämnar studien att undersöka om nivån av politisering i ett givarland påverkar vilka mottagarländer som får bistånd, med vetskapen om att en stat som kännetecknas med politisering eller professionalism får olika effekter. Frågeställningen som ska besvaras är följande:

Ger länder med politisering till mer politiserade länder?

1.2 Disposition

Följ av den här inledningen kommer tidigare forskning, teori och hypotes presenteras. Efter det kommer uppsatsens design, metod och data förklaras. Sedan kommer resultaten presenteras med utgångspunkt i den data som samlats in. Den avslutande delen inleds med en sammanfattning av det som genomförts i uppsatsen och avslutningsvis vad framtida forskning behöver undersöka.

2. Tidigare forskning och teori

I följande del kommer forskning om bistånd att presenteras, följt av en redovisning av forskning om de motiv som ligger till grund för biståndet. Därefter definieras politisering, följt av en redovisning av dess effekter och mekanismer. Avsnittet avslutas med en redovisning av uppsatsens hypoteser.

2.1 Bistånd

Bistånd i den här uppsatsen har en bred definition. Utvecklingsbiståndskommittén (DAC) inom Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) definierar bistånd som resursflöden som levereras från officiella myndigheter med målet att främja utveckling. Resurserna kan vara teknik och råvaror, men det vanligaste är ekonomiskt bidrag (Apodaca, 2017). Officiellt statligt utvecklingsbistånd (ODA) är det vanligaste måttet på mängden utvecklingsbistånd som går från givarländer till mottagarländer och är utvecklat av DAC inom OECD. I uppsatsen inkluderas alla typer av bilateralt bistånd; när en stat ger till en annan stat eller organisation i staten (Qian, 2015).

Biståndsdiskursen har två sidor, den ena sidan menar att bistånd kan hjälpa utvecklingsländer ur fattigdom. Den andra sidan är mer kritisk och anser att bistånd är ineffektivt. Detta har medfört en stor mängd forskning som utvärderar effekterna av bistånd (Qian, 2015). Det kan vara ett verktyg där givarländer stärker institutioner i mottagarländer. Bistånd är i dagsläget en internationell norm, som bygger på att rika stater stöttar fattiga stater. Målet är att stoppa fattigdom och främja utveckling i dem mest utsatta staterna (Apodaca, 2017).

Men å andra sidan menar Apodaca (2017) att behovet av bistånd har medfört att givarländer kan använda sitt bistånd för andra intressen än att hjälpa mottagarländerna. Det är inte bara ett ekonomiskt instrument för att hjälpa fattiga länder, utan också ett utrikespolitiskt verktyg. Givarländers mål med bistånd är inte alltid att stärka mottagarländer. Qian (2015) lyfter att studier i olika kontexter, data och metoder visat att det finns en konsensus om att bistånd inte är relaterat till mottagarlandets behov utan istället givarlandets motiv. Inom forskningsfältet argumenterar forskare för att bistånd främst handlar om politiska och ekonomiska behov för givarlandet, och inte om det ekonomiska behovet hos mottagarlandet. De här motiven bakom bistånd har utvecklats över tid (Qian, 2015).

Bistånd över tid

Bistånd hade sin början efter andra världskriget, då USA genom Marshallplanen återställde Europa efter kriget. Samtidigt som detta skedde pågick dekolonisering runtom i världen. Mellan åren 1945 och 1970 blev ungefär 60 tidigare kolonier självständiga (Ali, Banks & Parsons, 2015). Under den postkoloniala tidsperioden började många kolonier sin utveckling, vilket tidigare kolonialmakter försökte underlätta genom att tillhandahålla resurser i form av bistånd. Detta motiv spelade en central roll för givarländer under hela 1960-talet. Under kalla kriget använde stater bistånd som ett medel för att köpa lojalitet, till exempel använde västvärldens stater bistånd för att förhindra kommunismens spridande. Sedan 11 september-attackerna har bistånd i allt högre grad också riktats mot säkerhetsproblem som givarländer upplever utrikes (Apodaca, 2017; Bandyopadhyay & Vermann, 2013).

Bistånd handlar inte bara om att hjälpa till

Utöver altruism har strategiska intressen alltid varit en avgörande del i motiven bakom bistånd (Bandyopadhyay & Vermann, 2013). Dudley och Montmarquette (1976) identifierar tre givarmotiv; det första är att givarländerna förväntar sig att mottagarländerna uttrycker tacksamhet i form av stöd för givarländernas intressen, till exempel inom den internationella politiska sfären. För det andra medför det att mottagarna kan börja handla mer med givarna, vilket främjar givarnas ekonomiska intressen. Slutligen kan givarna drivas av intresse att hjälpa mottagarna att utvecklas (Dudley och Montmarquett, 1976).

Alesina och Dollar (2000) undersöker givarbeteenden och finner att kopplingen till tidigare kolonier och strategiska faktorer är betydande. Mängden bistånd som givarländer ger är ofta kopplat till tidigare kolonier och baseras på strategiska syften. De flesta givarländerna föredrar att ge till demokratiska stater med kolonial bakgrund samt öppenhet. Studien visar också att givarländer belönar utvecklingsländer som strävar efter ökad demokratisering och att bistånd ökar till de här staterna. När det gäller kapital ger de flesta länder till de fattigaste länderna, men det finns en betydande variation i hur mycket bistånd staterna faktiskt får (Alesina och Dollar, 2000). Bandyopadhyay och Vermann (2013) bygger vidare på detta och menar att givarländer anpassar sitt bistånd efter sin egna historia och de strategiska intressen de har. Strategi driver bistånd, främst med fokus på utrikespolitisk oro och främjande av handel för givarländerna (Qian, 2015). Mottagarländernas utvecklingsbehov är sekundära och givarnas egna intressen är primära drivkrafter (Ali, Banks & Parsons, 2015).

Alla givarländer drivs inte av egenintresse, det finns de som är opolitiska och ger en större andel av sitt ODA till de fattigaste länderna. Till skillnad från vissa andra stater drivs de inte av strategiska eller politiska motiv till samma nivå (Ali, Banks & Parsons, 2015). Vissa givarländer använder sig av mer rätta incitament och kollar på inkomstnivåer, goda institutioner och öppenhet i mottagarländerna (Alesina & Dollar, 2000).

2.2 Vad innebär politisering av förvaltningen?

Politisering kan ha olika definitioner och innebär olika saker. Den här uppsatsen utgår från Peters och Pierres (2004) definition av politisering, som innebär att politisering bygger på att politiska kriterier ersätter meritokratiska kriterier vid urval, anställning och befordran (Peters och Pierres, 2004). Inom den klassiska debatten om förvaltningens uppbyggnad finns det forskare som menar att politiken och förvaltningen ska vara uppdelad (Dahlström m.fl., 2012; Rauch & Evans, 2000). Med utgångspunkt i den weberianska byråkratin ska tjänstepersoner anställas på meritokratiska grunder, där expertis ska styra besluten och arbetet inom byråkratin (Rauch & Evans, 2000). Forskningsfältet granskar idag de här teoretiska ansatserna utifrån en mer empirisk vinkel som i följande stycke kommer presenteras.

Tjänstepersoner och politiker

I demokratiska stater styrs byråkratin av de styrandes politik, men är också ett försvar mot maktmissbruk. Detta är svårt att uppnå vilket beror på att byråkratin både är följsam och motståndskraftig. Politiker kan inte sätta sig in alla beslut som ska implementeras, och måste därför delegera makt till tjänstepersoner. Detta i sin tur innebär att politikerna måste förlita sig på tjänstepersonernas expertis (Dahlström, 2018).

För att försäkra sig om att tjänstepersonerna är lojala vill politiker ha förtroga i förvaltningen, vilket leder till politisering i förvaltningen. Detta kallas likhetsprincipen, och innebär att politiska kriterier ersätter meritokratiska kriterier. Detta förekommer i stort sett alla världens stater, men graden varierar. Skillnaderna mellan staterna är stabil och beror på att politisering föder mer politisering (Dahlström, 2018). Politisering av förvaltningen är naturlig eftersom politikerna vill ha kontroll över förvaltningen men det får negativa konsekvenser. Det hänger samman med ökad korruption, ineffektivitet och ett minskat antal managementreformer. Förklaringen till detta är att det skapas en lojalitetsstruktur där de anställda har samma intressen och är lojala till de som styr. Förvaltningen blir suboptimal där politiska preferenser går före profession (Dahlström & Lapuente, 2017; Dahlström, 2018).

För att få en djupare förståelse för relationen mellan politiker och tjänstepersoner är principal-agentteorin en bra grund. Teorin menar att förvaltningen behöver vara kontrollerad och principalens jobb är att kontrollera agenten och förhindra agency loss. Agenten står under principalens inflytande, vilket i detta exempel behandlar stater med politisering. Det innebär att agenten är tjänstepersoner i administrationen och principalen politikerna. Ett effektivt sätt för principalen att kontrollera agenten är att politiskt tillsätta tjänstepersoner till förvaltningen. Genom att anställa personer med samma utgångspunkt vet principalen att administrationen kommer följa dennes vilja. Detta minskar risken för motsättningar mellan parterna (Jiang, 2018; Lewis, 2011).

En risk med politisering av förvaltningen är politisk moral hazard, vilket innebär att principalen har egna mål som gynnar de egna intressena. Detta hänger ihop med principalens dilemma, som bygger på att principalen söker lösningar för egen vinning som i sin tur orsakar ineffektivitet och lägre nivåer av policyimplementering i förvaltningen (Miller & Whitford, 2016).

I stater som kännetecknas av meritokrati och professionalism har tjänstepersoner anställts på basis av merit. Detta innebär att principalen inte har någon direkt politisk kontroll i förvaltningen då agentens preferenser baseras på professionella värden. Detta medför att det som avgör beslut inom förvaltning inte blir lika politiskt (Miller & Whitford, 2016). I tidigare studier har de visat sig att högre nivå av professionalism ökar effektiviteten inom administrationen (Dahlström m.fl., 2012; Lowande, 2019) och att professionalism är avgörande i hur byråkratin presterar eftersom agenterna blir påverkade av de normer som råder inom administrationen (Rauch och Evans, 2000). För att sammanfatta är mekanismerna olika beroende på om en stat kännetecknas av politisering eller professionalism. Politisering påverkar förvaltningens arbete och formas efter politiska principalens intressen. Professionalism och meritokrati inom statliga förvaltning medför att policyimplementering formas efter professionella värden.

2.3 Politiseringens effekt på bistånd

Tidigare studier som undersökt politisering har sett att det påverkar policyimplementering, men inte specifikt om det påverkar bistånd. Genom att undersöka politisering i olika stater och vad detta har för påverkan på vilka stater som mottar bistånd kan den här studien bidra

med alternativa förklaringar till forskningsfältet. Tidigare studier som undersökt vilka biståndsgivare ger till och varför, har funnit att det finns skillnader i motiv mellan olika stater. Men har inte tagit hänsyn till givarländernas institutionella utformning (Alesina & Dollar, 2000; Ali, Banks & Parsons, 2015). Den här studien kommer därför undersöka om nivån av politisering i ett givarland påverkar vilka mottagarländer som får bistånd, med vetskapen om att en stat som kännetecknas med politisering eller professionalism får olika effekter.

Bistånds-incitament har visat sig vara ett politiskt medel för givarländerna. Detta går att se historiskt genom bland annat Marshallplanen och kalla kriget (Ali, Banks & Parsons, 2015; Apodaca, 2017; Bandyopadhyay & Vermann, 2013). Både under och efter kalla kriget har givarländernas egenintressen spelat en avgörande faktor i vart bistånd ska gå. Detta indikerar att det finns en svag koppling mellan vad givarländer säger och vad de utövar i form av bistånds-utdelning (Ali, Banks & Parsons, 2015). Till exempel kan givarländer dra tillbaka bistånd för att skapa ekonomiska svårigheter eller för att destabilisera ett mottagarland som inte har samma ideologi. Omvänt ges också bistånd för att stärka och belöna en följsam och likasinnad stat. Bistånd används för att stärka allianser och underlätta samarbete. Genom att stötta ett land ekonomiskt kan givarländer förhindra att mottagarländer faller in i fiendens händer. Det handlar i grunden om att stötta dem som är som en själv (Apodaca, 2017). Att biståndsorganen följer en stats intressen och går deras ärenden anses inte vara helt rätt, men internationellt används bistånd oftast som ett politiskt medel.

Alesina och Dollar (2000) skriver att demokratier ger till demokratier. De finner att mottagarländer som har demokratiseras får en ökning i bistånd generellt på cirka 50%. Om nivån av demokrati i mottagarlandet minskar, minskar också biståndet. Demokratiska givarländer belönar mottagarländer som demokratiseras (Alesina och Dollar, 2000). Som tidigare konstaterat, är motivet bakom många beslut som fattas av givarländerna baserat på egenintresse. I valet att stötta mottagarländer handlar det om att stötta stater som är som dem själva, med samma form av politiska system och institutioner. Detta i sin tur minskar risken för problem och en bättre möjlighet att bygga allianser. Det här kan också tänkas gälla för stater som är politiserade.

Som redan beskrivit leder politisering av byråkratin till negativa utfall såsom partiskhet och bättre möjligheter för politikerna att påverka tjänstepersonernas arbete. Detta försämrar implementering av olika policyförslag (Dahlström m.fl., 2012). Att stater misslyckas med

utveckling kan bero på de negativa effekterna politisering har och idagsläget pågår det en diskussion om att meritokrati är mer gynnsamt för statlig styrning (Jiang, 2018). Detta har i sin tur medfört att politiserade stater mottar en del kritik från icke-politiserade stater, med fokuset på att politisering leder till mer korruption. Om demokratier ger mer bistånd till demokratier, kan det också tänkas att politiserade stater ger till mer politiserade stater. En stat som själv är politiserad, bör hellre ge bistånd till en stat som också är politiserat. Att politiserade givarländer ger till politiserade mottagarländer handlar främst om att slippa få kritik. Ett land som själv har samma byråkratiska utformning kommer inte kritisera eftersom de gör samma sak själva, med målet att vinna utrikespolitiska fördelar.

Politisering spelar roll för en förvaltnings utformning: politiker vill ha förtroga i förvaltningen och i politiserade stater ersätter politiska kriterier meritokratiska kriterier (Dahlström, 2018). Men det får negativa konsekvenser, till exempel ökad korruption och ineffektivt. Det skapas en lojalitetsstruktur där de anställda har samma intressen och är lojala mot de som styr; politiska preferenser går före profession (Dahlström & Lapuente, 2017; Dahlström, 2018). Politisering leder till att förvaltningen tänker mer politiskt och reagerar mer på politisk incitament. I och med mer politiserad rekrytering minskar övervakningen av förvaltningen, vilket ökar risken för korrupta beslut, som gynnar politiska åsikter istället för att gå efter professionella preferenser (Dahlström m.fl., 2012). Detta bör därför också gälla inom byråkratin för bistånds-incitament i politiserade stater. Politiska omdömen gör före meritokratiska grunder och egenintressen kan därmed spela en större roll i biståndsförvaltningen.

2.4 Hypotes

Utifrån den tidigare litteraturen är det möjligt att stater med mer politisering ger mer bistånd till politiserade stater. Politisering medför att en stats byråkratiska utformning tillåter att politiska preferenser går före profession. Det är även en större sannolikhet att en politiker försöker påverka tjänstepersoners arbete. Eftersom de har en politiserad förvaltning vill de gynna andra stater som har en liknande utformning och ett sätt att genomföra detta är genom bistånd. Hypotesen som drivs är därmed:

Hypotes: Stater med politisering ger mer bistånd till mer politiserade stater.

3. Design, metod och data

I följande del presenteras uppsatsens forskningsdesign, metod och data.

3.1 Forskningsdesign

Uppsatsens syfte är att undersöka om politiserade stater ger mer bistånd till politiserade stater. För att pröva hypotesen kommer en kvantitativ studie med en statistisk cross-country design genomföras. Valet av statistisk design grundar sig i att öka möjligheterna för undersökningens generaliserbarhet och om det går att applicera på andra fall. För att få ett globalt perspektiv används cross-country analys, med de stater som finns inkluderade i datan. Datan som används kommer också först inkludera datamängdens alla år som är inkluderade i datan som sedan summeras. En annan väg att gå hade kunnat vara att endast välja ett år. Risken med det är det kan ha stora effekter på vilka som får bistånd, beroende på vad som händer globalt just det året och skulle därmed få en effekt på resultaten. Därför summeras istället alla år som finns med i datan. Detta resulterar i en snittsiffra på hur mycket bistånd som varje givarland i snitt ger till mottagarländerna.

Empirin är den regressionsanalys som genomförs i undersökningen. Analysenheterna är 34 givarländer och 194 mottagarländer, vilket kommer beskrivas mer djupgående nedan.

3.2 Data och operationaliseringar

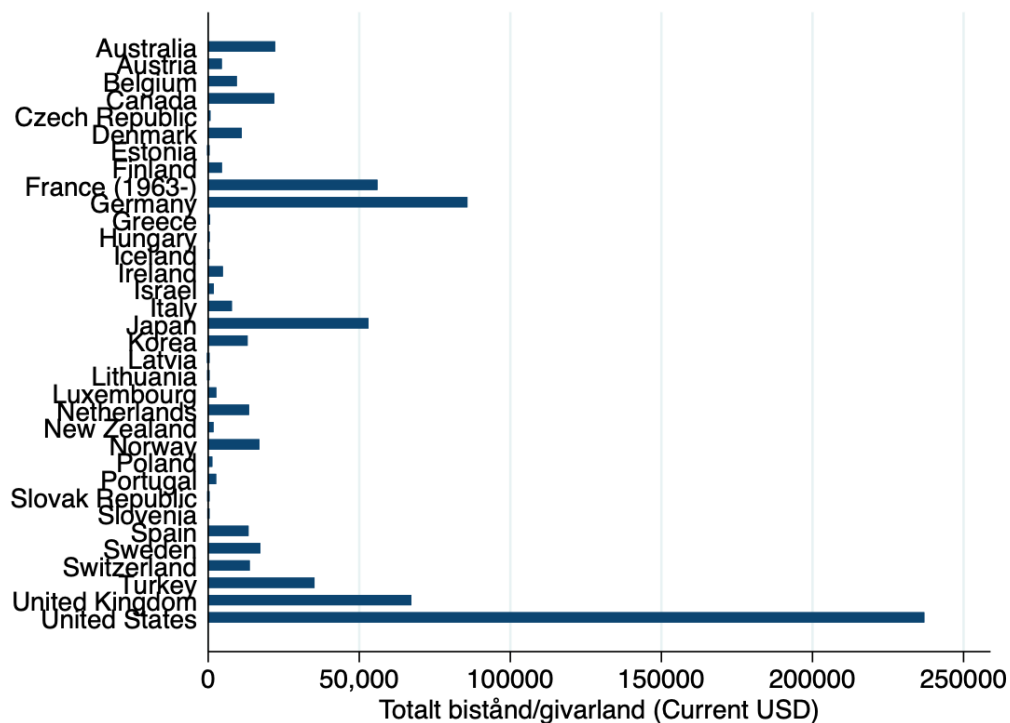
För att kunna undersöka sambandet empiriskt har variablerna operationaliserats utifrån teoretisk grund (Esaiasson m.fl., 2017). För att genomföra den statistiska analysen kombineras två olika datamängder. Det ena datasetet är hämtat från Quality of government-institute (QoG), som är ett forskningsinstitut vid Göteborgs universitet (Teorell m.fl, 2021). Institutet undersöker orsaker och konsekvenser på karaktärer på styrelseformer samt kvaliteten på myndigheter. Det valda datasetet är QoG:s standard dataset som inkluderar mer än 2000 variabler och 194 stater (Teorell m.fl, 2021).

Den andra datamängden som används i den här undersökningen är hämtad från OECD som är en internationell organisation för samarbete mellan olika stater (OECD, 2021). Organisationen erbjuder tillgång till deras dataset via QWIDS, där det går att välja vad som ska inkluderas i datan. I den här undersökningen är det 34 givarländer och 194 mottagarländer. Att inkludera 34 givarländer beror på att det främst är de här länderna som

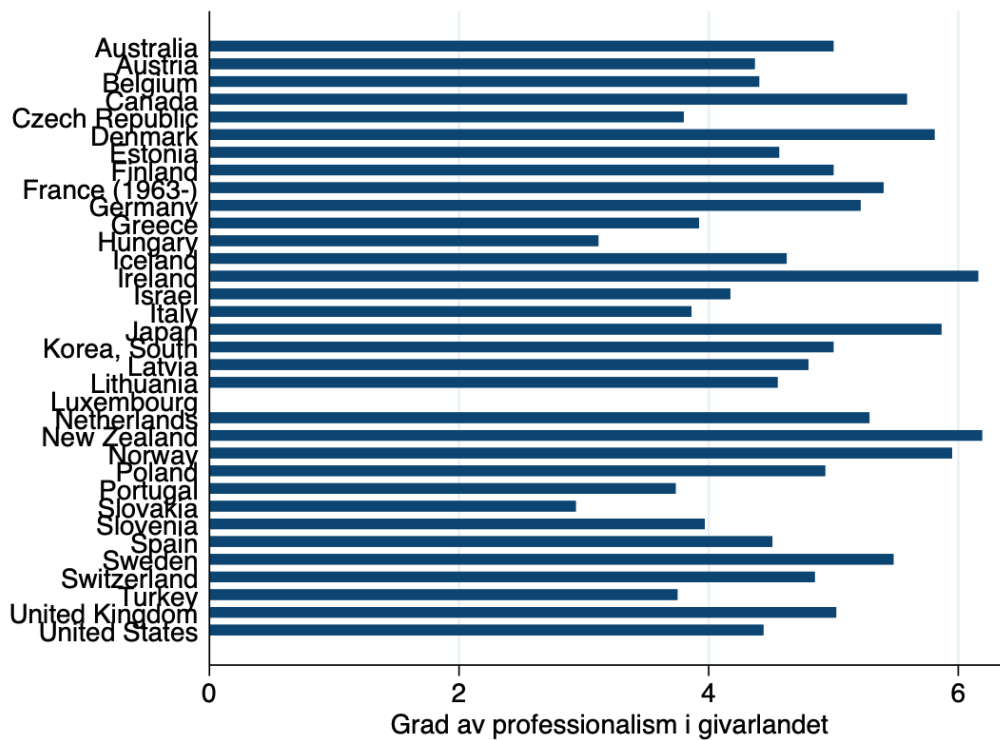
ger bistånd. Typen av bistånd som ska mätas är det bilaterala biståndet som i datan är definierat utifrån ODA; flöden till länder och områden som tillhandahålls av officiella statliga och lokala myndigheter. Biståndsdatan är räknad i amerikanska dollar till den växelkurs som gällde under flödesåret, dvs i aktuella dollar.

Nedan kommer stapeldiagram (1) som visar alla givarländer och hur mycket de ger i amerikanska dollar (OECD, 2021). Följt av det kommer stapeldiagram (2) som visar grad av professionalism i de givarländer som kommer undersökas givarlandet (QoG, 2021)

Stapeldiagram 1: Totalt bistånd per givarland i amerikansk dollar (OECD, 2021)

Stapeldiagram 2: Grad av professionalism i givarlandet (QoG, 2021)

I undersökningen kommer nivå av politisering mätas både i den oberoende och beroende variabeln. För att testa om hypotesen stämmer, behövs det information om grad av politisering i både givarlandet och mottagarlandet. Detta beskrivs mer i detalj i följande del.

3.2.1 Operationalisering av beroende variabel

Den beroende variabeln är nivå av politisering i mottagarlandet. Variabeln operationaliseras utifrån Professionalism index och Corruption Perceptions Index, hämtat från QoG-institutet (Teorell m.fl, 2021). Den beroende variabeln kommer därmed att mätas utifrån två index från QoG. Det första indexet är Professional Public Administration som mäter i vilken utsträckning en stats offentliga förvaltning är professionell utifrån experter från varje stat. Högre värden tyder på en mer professionaliserad offentlig förvaltning medan lägre värden tyder på mer politiserad. Valet att operationalisera den beroende variabeln utifrån ett mått som mäter professionalism är att det ger en god indikation på hur ett lands nivå av politisering ser ut.

Det uppstår dock vissa problemet med indexet. Eftersom det är två datamängder (OECD och QoG) kommer det saknas information om vissa länder i respektive data, vissa länder har aldrig fått bistånd. Måttet för professionalism bygger på att experter är insatta i länderna och

de flesta länderna som det saknas information om är främst små fattiga länder och väldigt politiserade. Konsekvenserna av detta blir bland annat att graden av politiseringen i mottagarländerna kommer underskattas.

För att få bättre täckning används även Corruption Perceptions Index. Indexet mäter inte politisering på samma sätt men inkluderar fler stater och kommer användas som ett alternativ i analysen för att se om det leder till andra slutsatser. Det går från skala från 0 till 100, där 0 är den högsta nivån av upplevd korrupcion och 100 den lägsta nivån av upplevd korrupcion (Teorell m.fl, 2021). Analysenheter för den beroende variabeln är de mottagarländerna som får bistånd som finns med i OECD och QoG-datan (OECD, 2021; Teorell m.fl, 2021). Genom att mäta grad av upplevd korrupcion i givarlandet och mottagarlandet går det att se hur politiserat varje mottagarland är.

I undersökningen mäts den beroende variabeln genom grad av politisering i genomsnittsmottagarlandet. För att få fram detta ska jag först ta fram datan från OECD som visar hur mycket bistånd varje givarland ger till alla länder de ger till. Om vi tar Australien som ett exempel kommer vi få fram hur mycket bistånd Australien ger till varje land. Efter det ska graden av politisering i varje mottagarland klistras på varje mottagarland, som finns i QoG-datan. Detta genomförs med merge-kommandot, som innebär att vi slår ihop de två datamängderna QoG och OECD. Genom att göra detta kommer jag få fram hur politiserat varje mottagarland är. För att detta ska gå att analysera summeras medelvärdet av politisering för alla observationer från samma givare, och får fram ett värde per givarland. Den här siffran viktas, vilket innebär att det istället räknas mer om en donor ger väldigt mycket pengar till ett land med låg politisering. Genom att göra på det här sättet får jag fram vilket värdet på politisering som det viktade genomsnittsmottagarlandet har.

3.2.1 Operationalisering av oberoende variabel

Den oberoende variabeln, nivå av politisering i givarlandet, kommer operationaliseras utifrån Professionalism index och Corruption Perceptions Index. Till skillnad från i den beroende variabeln är analysenheten här istället givarländerna och hur mycket bistånd de ger. Den teoretiska definitionen av professionalism som innebär att tjänstepersoners preferenser baseras på professionella värden blir motsatsen till politisering där preferenser istället baseras på politiska värden (Miller & Whitford, 2016). Genom att använda den här definitionen i kombination med Professionalism Index går det att mäta den oberoende variabeln. I studien

operationaliseras nivå av politisering utifrån meritokratisk rekrytering, opartiskhet och politisk inblandning i byråkratiskt beslutsfattande, med utgångspunkten att liknande mätningar har genomförts i tidigare studier (Dahlström m.fl., 2012; Lowande, 2019; Rauch & Evans, 2000).

Här mäts också hur mycket bistånd som varje givarland i snitt ger till mottagarländerna. I variabeln inkluderas 34 länder som gett bistånd med fokus på bilateralt bistånd och till vilka de har gått till, vilket liknande studier gjort tidigare (Tingley, 2010).

3.2.3 *Kontrollvariabler*

I statistiska undersökningar är det av största vikt att kontrollera ifall sambandet fungerar eller är spuriöst. Sambandet kan bli spuriöst om bakomliggande faktorer missas. Korrelationen mellan variablerna kan också vara indirekt. Av den anledningen är det viktigt att undersöka vilka bakomliggande faktorer som finns och på så sätt utesluta risken för indirekt korrelation (Teorell & Svensson, 2007). Vid sökandet efter bakomliggande faktorer är det viktigt att de har teoretiskt relevans för studien. De ska dessutom antas ha en effekt på både oberoende och beroende variabel (Esaiasson m.fl., 2017).

I den här studien är variablerna grad av politisering i givarlandet och mottagarlandet. Målet med kontrollvariablerna blir därmed det som skulle kunna påverka både graden av politisering i givarlandet och mottagarlandet. Med utgångspunkt i tidigare forskning, kan en kontrollvariabel vara ett lands demokratinivå. Om ett land är mer demokratiskt är det möjligt att landet även är mindre politiserat. Det skulle kunna vara så att grad av politisering är en effekt av ett lands demokratinivå. Av den här anledningen är detta en viktig faktor att kontrollera för i analysen. Med hänvisning till Alesina och Dollar (2000) som menar att demokratier ger mer bistånd till andra demokratier samt att demokrati och politisering hänger ihop, finns det en risk att det skulle kunna ha en effekt på sambandet. Detta mäts genom QoG-datans Revised Combined Polity Score index, som är en skala från -10 (mycket autokratisk) till +10 (mycket demokratisk) som visar hur demokratiskt ett land är (Teorell m.fl., 2021). Indexet visar alla 194 länder men kommer mäta demokratinivå i givarländerna.

En annan kontrollvariabel kan vara ett lands budget. Tidigare studier har visat att, hur mycket pengar ett land har att tillhandahålla kan påverka arbetet inom en förvaltning samt vilka stater som får bistånd (Apodaca, 2017). Desto mer pengar ett land har att tillhandahålla desto mer

bistånd ger de. Därför kommer undersökningen även kontrollera för BNP per capita eftersom det är kopplat till vilka möjligheter ett land har att ge bistånd och skulle även kunna hänga ihop med vilka givarländer ger bistånd till. Detta kontrolleras för genom QoG:s index GDP per capita, PPP (current international dollar). Detta GDP per capita är baserat på PPP som står för köpkraftsjustering. Indexet mäter ett lands bruttonationalprodukt omräknat till internationella dollar med köpkraftsjustering. Den internationella dollarn har samma köpkraft som den aktuella amerikanska dollarn (Teorell m.fl, 2021). Detta mått matchar det mått från OECD som används för att mäta de bilaterala bistånd-flödena.

En ytterligare kontrollvariabler som kan påverka sambandet är region. Tidigare studier har visat att humanitärt bistånd är format av regional favorisering. Länder betalar ut en större mängd bistånd till länder som drabbas av naturkatastrofer om det är i givarlandets region. Regional favorisering tenderar att vara större i svagt institutionaliserade länder men mindre i länder med i jämförelsevis bättre politiska institutioner (Bommer, Dreher & Perez-Alvarez, 2019). Den region ett land tillhör, och de länder som givaren gränsar till kan eventuellt påverka vilka som får bistånd. Det kan vara så att givare heller gynnar länder i närområdet, framförallt om det är en orolig region, där givaren genom att stötta de runtomkring även skyddar sig själv. Det kan vara ett område med många politiserade stater och då blir det per automatik så att du ger till politiserade länder för att det är dina grannar. Det kanske är det som är det viktiga, och inte att de är politiserade. Kontrollvariabeln mäts med QoG:s The Region of the Country indicator. Det är en politisk-geografisk uppdelning av världens regioner. Det är tio olika grupper som är baserade på två saker: geografisk närhet samt regional förståelse för demokratisering, bland annat är Europa uppdelat i väst - och östeuropa. I mätningen är variabeln kodad som dummyvariabler (Teorell m.fl, 2021). För att sammanfatta är de tre kontrollvariablerna i den här undersökningen demokrati, region och BNP per capita.

Nedan presenteras uppsatsens deskriptiva statistik. I tabellen synliggörs variabelernas medelvärde, standardavvikelse, minsta samt högsta värde och vilken databas det kommer ifrån.

Tabell 1: Deskriptiv statistik

Variable	Obs	Medelvärde	Standardavvikelse	Min	Max	Databas
Bistånd	34	20580.76	42215.32	19.49	229483.4	OECD
Politisering i mottagarlandet	34	2.35588	0.5500466	0.3690689	3.242341	QoG:s standard dataset (2021)
Upplevd korruptionsnivå i mottagarlandet	34	30.79766	4.413821	15.66368	40.61788	QoG:s standard dataset (2021)
Politisering i givarlandet	33	4.735866	0.8320225	2.935185	6.190476	QoG:s standard dataset (2021)
Upplevd korruption i givarlandet	34	69.29412	13.92301	40	89	QoG:s standard dataset (2021)
Region	34	4	1.775251	1	6	QoG:s standard dataset (2021)
Demokratiindex	33	9.060606	2.536476	-4	10	QoG:s standard dataset (2021)
BNP per capita	34	46789.52	16811.95	28141.2	112822.6	QoG:s standard dataset (2021)

Tabellbeskrivning: Tabellen presenterar deskriptiv statistik över samtliga variabler som används i regressionsanalysen.

3.3 Regressionsanalys

Det empiriska materialet kommer först analyseras med två separata bivariata regressioner. Analysen kommer ske i två steg. Först genomförs två bivariata regressioner, där målet är att undersöka om det finns ett samband mellan variablerna. Den första regressionen kommer utgå från Professionalism index och ska identifiera om det finns ett samband mellan grad av professionalism i givarlandet och grad av professionalism i mottagarlandet. Den andra regressionen utgår istället från Corruption Perceptions Index och ska identifiera om det finns ett samband mellan grad av upplevd korruption i givarlandet och grad av upplevd korruption i mottagarlandet. Efter detta genomförs en multipel regression för att testa kontrollvariabler. Först kontrolleras de tre variablerna var för sig och sedan alla tillsammans.

4. Resultat

I följande del presenteras uppsatsens resultat. Först presenteras två topplistor, följt av resultaten från de två bivariata regressionerna med de två olika indexen Professionalism index och Corruption Perceptions Index. Därpå redogörs regressionerna med kontrollvariablerna.

Hypotesen som drivs i uppsatsen är att stater med politisering ger mer bistånd till mer politiserade stater. I undersökningen är målet att närmare undersöka de mönster som finns i politisering och se om länder som själva är mer politiserade ger till mer politiserade länder. För att få en överblick över detta kommer det först två topplistor som visar topp 5-givarländer som ger till dem mest politiserade mottagarländerna. I topplistorna presenteras snittet av politisering i de mottagarländerna som givarländerna ger bistånd till. I vänster kolumn presenteras de givarländer som hamnar på topp 5-listan, detta är dem länderna som ger mest bistånd till dem mest politiserade mottagarländerna. I vänster kolumn presenteras även givarlandets grad av politisering (siffran i parentes). Det är siffran i höger kolumn som visar snittet av politisering i de länder som givarländer har gett till. Först kommer tabell 1 där Professionalism index presenteras. Om hypotesen är korrekt kommer vi se att länder som ger till dem mest politiserade länderna är själva väldigt politiserade.

Tabell 1. Professionalism Index. Vilket givarländer ger i snitt bistånd till dem minst professionella länderna på en skala 0-7? Desto lägre siffra desto mer politiserat.

Givarländer som ger till politiserade länder	Snitt-politisering i mottagarländer givarlandet gett bistånd till
1. Turkey (3.75)	0.37
2. New Zealand (6.19)	1.42
3. Luxembourg (-)	1.58
4. Portugal (3.74)	1.58
5. Israel (4.17)	1.59

I tabell 1 synliggörs det att det land som ger mest bistånd till icke-professionella stater är Turkiet, snitt-professionalismen i mottagarländer de gett bistånd till är 0.37. De fem länder Turkiet gett mest bistånd till är Syrien, Afghanistan, Somalia, Kyrgyzstan och Pakistan. I

parentesen i vänster kolumn ser vi också att Turkiet är väldigt oprofessionellt, vilket talar för att hypotesen stämmer. Men den här bilden blir annorlunda om vi går till plats två där vi har Nya Zeeland som har 6.19 på Professionalism Index. För att förtydliga är Nya Zeeland väldigt professionellt men ger ändå näst mest bistånd till politiserade stater. Detta talar emot hypotesen. Flera av givarländerna som hamnar på topp-listan har själva hög grad av professionalism, men ger ändå bistånd till dem mest politiserade länderna.

Ett problem med indexet för professionalism är att det inte finns data för flera mottagarländer, vilket kan påverka resultatet. Av den anledningen kommer nedan motsvarande topp-lista för Corruption Perceptions Index. I topplistan presenteras snittet av politisering i de mottagarländerna som givarländerna ger bistånd till. I vänster kolumn presenteras de givarländer som hamnar på topp 5-listan, detta är dem länderna som ger mest bistånd till dem mest korrupta mottagarländerna. I vänster kolumn presenteras även givarlandets grad av korruption (siffran i parentes). Det är siffran i höger kolumn som visar snittet av korruption i de länder som givarländer har gett till. Om hypotesen är korrekt kommer vi se att länder som ger till dem mest korrupta länderna är själva väldigt korrupta.

Tabell 2. Corruption Perceptions Index. Vilket givarländer ger bistånd till dem mest korrupta länderna på en skala 0-100? Desto lägre siffra desto mer korrupt.

Givarländer som ger till politiserade länder	Snitt-politisering i mottagarländer givarländerna ger bistånd till
1. Turkey (40)	15.66
2. Lithuania (59)	24.22
3. Italy (50)	26.19
4. Iceland (77)	27.69
5. Japan (73)	27.74

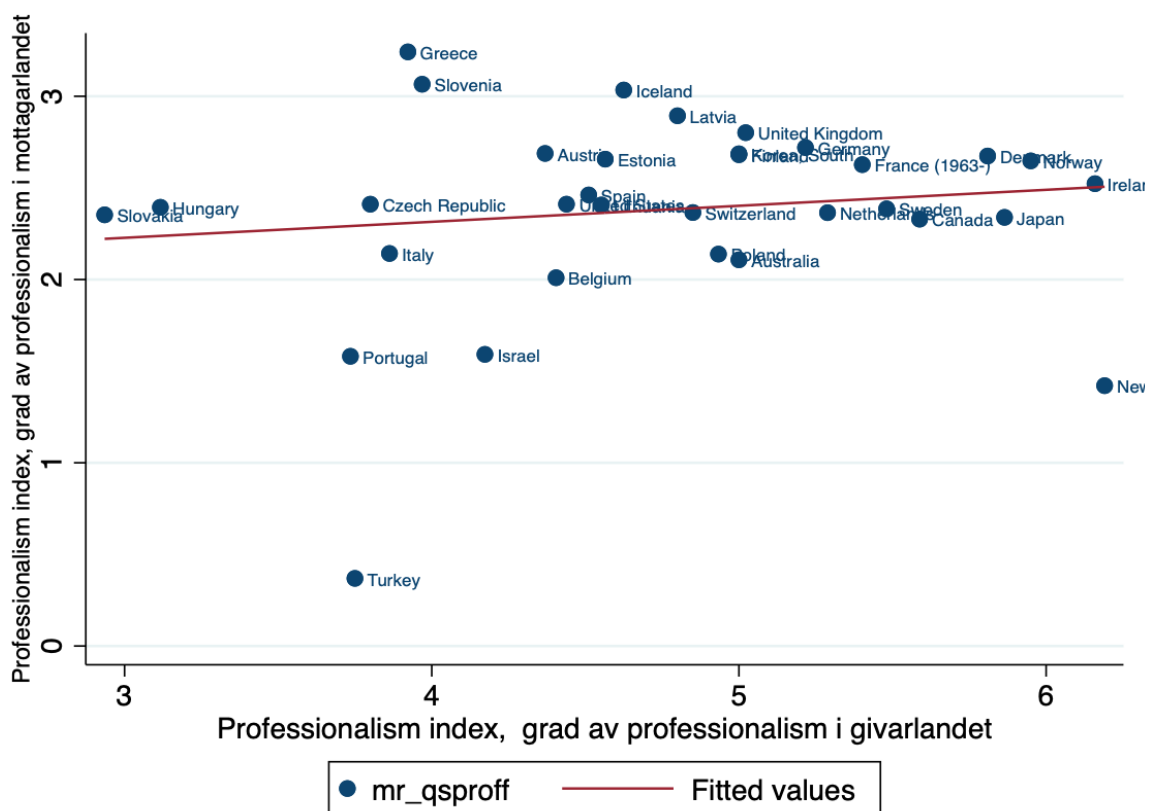
I tabell 2 är återigen Turkiet på plats 1, Turkiet är det land som ger mest bistånd till korrupta stater, snitt-korruptionen i mottagarländer de gett bistånd till är 15.66. I parentesen i vänster kolumn ser vi också att Turkiet är korrupt med en siffra på 40, vilket talar för att hypotesen stämmer. Men den här bilden blir annorlunda längre ner på listan där vi ser att till exempel Island, som har en siffra på 77, vilket innebär att landet inte alls upplevs som korrupt. För att

förtydliga är Island inte alls korrupt men är ändå bland topp fem som ger mest bistånd till korrupta stater. Detta talar emot hypotesen. Flera av givarländerna som hamnar på topp-listan är själva inte korrupta, men ger ändå bistånd till dem mest korrupta länderna.

Genom att studera topp-listorna från de två indexen framgår det att hypotesen inte får något stöd varken i Professionalism Index eller Corruption Perceptions Index. Många av givarländerna som hamnar på topplistan har själva låg grad av upplevd korruption samt hög grad av professionalism, men ger ändå bistånd till dem mest korrupta och polisterade länderna. De två topp-listorna ger en indikation men tar bara hänsyn till topp 5. Därför genomförs följande en analys som tar hänsyn till hela skalan.

För att illustrerar det bivariat sambandet presenteras nedan två spridningsdiagram från de två olika indexen. Graferna visar korrelation, spridning, och varje enskild lands värde. För att se till hur grad av professionalism i givarlandet samvarierar med grad av professionalism i mottagarlandet kan vi nedan först se på sambandet med utgångspunkt i Professionalism Index.

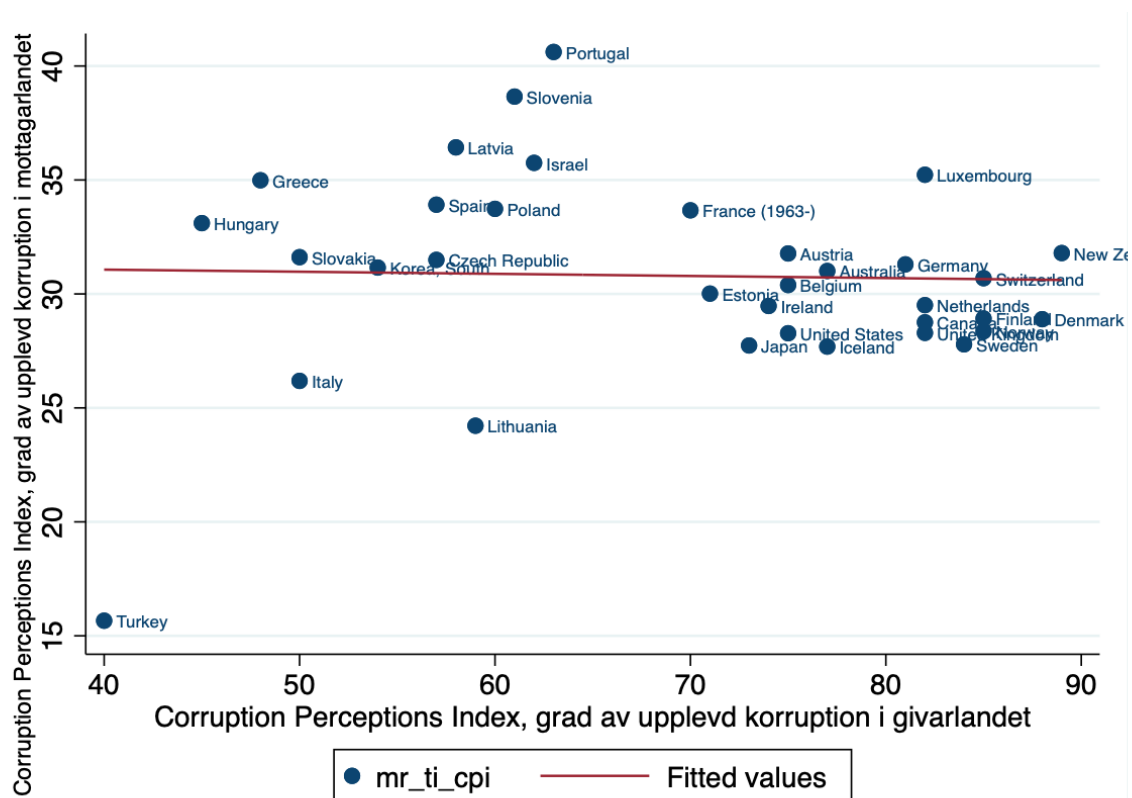
Graf 1. Professionalism Index

Graf 1 visar att det finns en stor variation i grad av professionalism i givarländer och i mottagarländer. Grafen visar att linjen svagt lutar uppåt men det är inget samband. Som vi känner igen från topplistan talar Turkiet för hypotesen, landet är väldigt oprofessionellt och ger också till väldigt oprofessionella stater. Men i spridningsdiagrammet ser vi också att Grekland nästan är lika oprofessionellt som Turkiet, men ger mycket bistånd till professionella länder. Det finns därmed inget tydligt samband här.

För att se till hur grad av upplevd korruption i givarlandet samvarierar med grad av upplevd korruption i mottagarlandet kan vi i graf 2 nedan se på sambandet med utgångspunkt i Corruption Perceptions Index.

Graf 2. Corruption Perceptions Index

Graf 2 som bygger på Corruption Perceptions Index visar att det finns en stor variation i grad av upplevd korruption i givarlandet och i mottagarlandet. Till skillnad från graf 1 visar graf 2 att lutar linjen svagt nedåt, men det är inget samband och innebär därmed att hypotesen inte får stöd med utgångspunkt i Corruption Perceptions Index. I den här grafen sticker Turkiet återigen ut, landet är väldigt korrupt och ger också till väldigt korrupta länder. Men i

spridningsdiagrammet synliggörs också att bland annat Ungern och Grekland nästan är lika korrupt som Turkiet, men ger mycket bistånd till icke-korrupta länder. Detta går emot hypotesen som att politiserade stater ger mer bistånd till politiserade statet.

Än så länge har hypotesen inte fått något stöd i varken Professionalism Index eller Corruption Perceptions Index, men innan detta säkert kan fastställas är det viktigt att även kolla på regressionstabeller och kontrollera för saker och ting. Därför genomförs även två regressionsanalyser med de tre bakomliggande variablerna, först med Professionalism Index och sedan med Corruption Perceptions Index.

Tabell 2. Regressionstabell 1 med kontrollvariabler

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Grad av professionalism i givarlandet	0.0874 (0.76)	-0.0137 (-0.15)	0.110 (0.80)	0.00761 (0.05)	-0.00440 (-0.04)
Revised Combined Polity Score		0.139*** (4.65)			0.136*** (4.37)
Region			-0.0201 (-0.31)		-0.0382 (-0.70)
BNP per capita				0.00000918 (0.95)	0.00000420 (0.49)
_cons	1.966** (3.54)	1.167* (2.56)	1.937** (3.39)	1.932** (3.46)	1.113* (2.35)
N	33	32	33	33	32
R ²	0.018	0.439	0.021	0.047	0.450

t statistics in parentheses
 * $p < 0.05$, ** $p < 0.01$, *** $p < 0.001$

Beskrivning av tabell: Siffrorna i tabellen är regressionskoefficienter, med standardfel inom parentes. Beroende variabel är grad av professionalism i mottagarlandet. De oberoende variablerna visas i vänstra kolumnen.

I tabell 2 presenteras regressionen för Professionalism Index. Vi börjar med att titta på den första regressionsanalysen, modell (1) i tabellen. Här ingår bara den oberoende och den beroende variabeln, alltså vilken effekt den oberoende variabeln professionalism i givarlandet har på den beroende variabeln grad av professionalism i mottagarlandet (som tidigare synliggjordes i graf 1). Effekten av den oberoende variabeln professionalism i givarlandet på grad av professionalism i mottagarlandet är 0.09, vilket innebär att när ett lands grad av

professionalism ökar med en enhet ökar graden av professionalism i mottagarländer med 0.09. Effekten är positiv och är därmed i riktningen med hypotesen men är svag och inte statistiskt signifikant.

Modell 2-5 testar utöver det ursprungliga sambandet mellan den beroende och den oberoende variabeln även de tre kontrollvariablerna. I modellerna 3 och 4 ser vi att inga av kontrollvariablerna har en effekt på grad av professionalism i givarlandet. I modell 2 ser vi däremot att demokrativariablen har en effekt, men huvudsambandet påverkas inte nämnvärt.

Låt oss övergå till modell (2), där vi fortfarande undersöker effekten av grad av professionalism i givarlandet men nu vid kontroll för graden av hur demokratiskt ett land är. Regressionskoefficienten $b_3 = -0.0137$ kan nu tolkas som att "den genomsnittliga skillnaden mellan professionella och icke-professionella givarländer endast är -0.0137, sedan kontroll för graden av demokrati i givarlandet.

Modell 5 sammanställer alla variabler i en modell och testar grad av professionalism i givarlandet mot grad av professionalism i mottagarlandet med kontroll för de övriga tre variablerna. Effekten av grad av professionalism i givarlandet är -0.0044. Det innebär att när ett givarland blir mer professionellt och efter hänsyn har tagits till effekten av demokrati, region och BNP per capita sjunker graden av professionalism i mottagarlandet med -0.0044 procentenheter. Detta är en väldigt liten effekt och är inte signifikant. Effekten av logaritmerat grad av demokrati är den enda som är statistisk signifikant, region och BNP per capita sjunker och blir insignifikant. Vad händer med det ursprungliga sambandet efter kontroll? I tabellen ser vi att koefficienten sjönk från 0.09 i modell (1) till -0.004 i modell (5). Det innebär att sambandet gick från att vara positivt till negativt, och att det fortfarande inte finns något samband. Med hänvisning till modell 5 dras slutsatsen att grad av professionalism i givarlandet inte har en signifikant effekt på grad av professionalism i mottagarlandet, även efter kontroll av de tre andra variablerna. Följande kommer Regressionstabell 3 med kontrollvariabler för Corruption Perceptions Index.

Tabell 3. Regressionstabell 3 med kontrollvariabler

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Upplevd korruptions nivå i givarlandet	-0.00929 (-0.17)	-0.0838 (-1.64)	0.0180 (0.27)	-0.00939 (-0.13)	-0.0755 (-1.09)
Revised Combined Polity Score		1.110 ^{***} (3.93)			1.095 ^{***} (3.74)
Region			-0.401 (-0.77)		-0.227 (-0.49)
BNP per capita				0.00000013 1 (0.00)	0.0000107 (0.20)
_cons	31.44 ^{***} (7.95)	26.62 ^{***} (7.59)	31.16 ^{***} (7.79)	31.44 ^{***} (7.79)	26.59 ^{***} (7.33)
N	34	33	34	34	33
R ²	0.001	0.340	0.020	0.001	0.345
<i>t</i> statistics in parentheses					
* <i>p</i> < 0.05, ** <i>p</i> < 0.01, *** <i>p</i> < 0.001					

Beskrivning av tabell: Siffrorna i tabellen är regressionskoefficienter, med standardfel inom parentes. Beroende variabel är upplevd korruptionsnivå mottagarlandet. De oberoende variablerna visas i vänstra kolumnen.

I tabell 3 presenteras regressionen för Corruption Perceptions Index. Vi börjar med att titta på den första regressionsanalysen, modell (1) i tabellen. Här ingår bara den oberoende och den beroende variabeln, alltså vilken effekt den oberoende variabeln upplevd korruptionsnivå i givarlandet har på den beroende variabeln grad av upplevd korruptionsnivå i mottagarlandet (som tidigare synliggjordes i graf 2). Effekten av den oberoende variabeln upplevd korruptionsnivå i givarlandet på grad av upplevd korruptionsnivå i mottagarlandet är -0.01, vilket innebär att när ett lands grad av upplevda korruption minskar med en enhet blir det mer korruption i mottagarlandet. Effekten är negativ och är därmed inte i riktningen med hypotesen men är den är väldigt svag. Detta skiljer sig från den första regressionen och förklaringen till detta är bland annat indexens olika skalor samt att Professionalism Index har färre analysenheter för den beroende variabeln.

Modell 2-5 testat utöver det ursprungliga sambandet mellan den beroende och den oberoende variabeln även dem tre kontrollvariablerna. I modellerna 3 och 4 ser vi att inga av kontrollvariablerna har en effekt på grad av upplevd korruptionsnivå i givarlandet. I modell 2 ser vi däremot att demokrativariablen har en effekt, men huvudsambandet påverkas inte nämnvärt.

Modell 5 sammanställer alla variabler i en modell och testar grad av upplevd korruption i givarlandet mot grad av professionalism i mottagarlandet med kontroll för de övriga tre variablerna. Effekten av grad av upplevd av korruptionnivå i givarlandet är -0.076. Det innebär att när ett givarland blir mer okorrupt och efter hänsyn har tagits till effekten av logaritmerat demokrati, region och BNP per capita sjunker graden av upplevd korruptionnivå i mottagarlandet med -0.076 procentenheter. Detta är en väldigt liten effekt och är inte signifikant. Likt analysen med Professionalism index är effekten av logaritmerat grad av demokrati är den enda som är statistisk signifikant. Region och BNP per capita sjunker och blir insignifikant. Med hänvisning till modell 5 dras slutsatsen att grad av upplevd korruptionnivå i givarlandet inte har en signifikant effekt på grad av professionalism i mottagarlandet, även efter kontroll av de tre andra variablerna. Detta innebär att hypotesen; stater med politisering ger mer bistånd till mer politiserade stater, inte stämmer.

5. Slutsatser och diskussion

Syftet med denna uppsats har varit att utreda om det finns ett samband mellan graden av politisering i ett givarland och graden av politisering i mottagarländerna. Anledningen till detta är den tidigare forskning som visar att stater använder bistånd som ett medel för strategiska skäl samt att demokratier tenderar att ge mer bistånd till demokratier, vilket beror på att de vill gynna system som liknar deras egna. Avsikten med uppsatsen var att besvara frågeställningen: *Ger länder med politisering till mer politiserade länder?* Hypotesen som utformades löd följande: Stater med politisering ger mer bistånd till mer politiserade stater. Hypotesen undersöktes genom två olika index, först studerades grad av professionalism i givarländerna och med hänsyn till hur mycket varje givarland i snitt gav till mottagarländerna och grad av professionalism i mottagarländerna. Sedan gjordes samma sak med Corruption perception index, där studerades upplevd korruptionsnivå i givarländerna och med hänsyn till hur mycket varje givarland i snitt gav till mottagarländerna och grad av upplevd korruptionsnivå i mottagarländerna. Efter detta applicerades de tre kontrollvariablerna BNP per capita, region och demokrati. Datan som användes för studien hämtades från OECD och QoG:s databaser.

Resultaten i den här uppsatsen visar att det inte finns ett signifikant samband mellan graden av politisering i ett givarland och graden av politisering i mottagarländerna. Resultaten från Professionalism index är svagt positivt, medan i Corruption perception index svagt negativ. Uppsatsens resultat innebär att hypotesen inte får något stöd. Det Alesina och Dollar (2000) hittar för demokratier hittar inte den här undersökningen om politisering. Det visar att det inte finns något som tyder på att politiserade stater är mer benägna att använda bistånd strategiskt genom att ge till stater som också är politiserade. Även om den här undersökningen inte visat detta kan det fortfarande vara så att bistånd används strategiskt av andra skäl. Trots att den här uppsatsen inte funnit några samband bidrar resultaten till en större insikt kring vilka effekter ett givarlands institutionella utformning har på biståndsimplicering. Litteraturen inom området är begränsad och den här uppsatsen är enligt min vetskap, den första som undersöker förhållandet mellan grad av politisering i givarländer och mottagarländer.

Att studien får de här resultaten kan bero på den valda metoden och datan. Som diskuterat tidigare inkluderar inte indexet för grad av professionalism alla länder, eftersom datan i dagsläget är begränsad i många utvecklingsländer. Valet att använda två index i studien var en

fördel, främst för att Corruption perception index innefattade ett större antal länder än Professionalism index. Genom att göra detta hade analysen bättre täckning, eftersom det var viktigt med många analysenheter för den beroende variabeln. Om det i framtiden sker en förbättring av datatillgången bör likartade studier genomföras på nytt, eftersom det då bättre går att undersöka vilka effekter ett givarlands institutionella utformning har på bistånd. Forskning i framtiden inom området är viktigt för att vidare undersöka vilka effekter ett givarlands institutionella utformning har på bistånd, till exempel genom att mäta ett lands grad av politisering på ett annat sätt.

Den här studien har lyft de olika aspekterna som spelar in i biståndsdiskursen, och därigenom belyst givarländernas roll i hur detta fördelas. Med utgångspunkt i studiens resultat, verkar det finnas en väg framåt för forskning på området genom att skapa mer förståelse kring biståndsgivarens motiv och vilka faktorer som påverkar hur biståndet fördelas av givarlandet. Utmaningarna för biståndet är bland annat den svaga stommen det är byggt på och att givare ofta väljer att ge bistånd som gynnar deras egna intressen (oavsett vad det får för konsekvenser i mottagarlandet).

Något att också fundera på i framtiden är själva grundproblematiken i biståndsdiskursen: drivs givarländernas bistånd av egenintressen eller av altruistiska skäl? Som visat i teorin, finns det forskning som visar på att båda alternativen stämmer. Men om vi tänker på vad det i praktiken innebär att egenintressen styr bistånd, är inte det i sig oroväckande? Ett viktigt forskningsområde, när det kommer till detta ämne, är därför hur forskningen i framtiden bör undersöka om det finns sätt att säkerställa att bistånd ges av altruistiska skäl. Framförallt när själva syftet med bistånd bland annat är att minska fattigdom och förbättra livsvillkoren för de mest utsatta. Framtida forskning kan också ytterligare undersöka hur mycket bistånd som faktiskt ges till de mest utsatta länderna, för att ytterligare undersöka om biståndet i verkligheten för utvecklingen vidare.

Källförteckning

Ali, M., Banks, G., & Parsons, N. (2015). Why Donors Give Aid and to Whom? A Critique of the Historical and Contemporary Aid Allocation Regime. *Dialogue (Pakistan)*, 10(2).

Apodaca, C. (2017). Foreign aid as foreign policy tool. In *Oxford research encyclopedia of politics*.

Alesina, A., & Dollar, D. (2000). Who gives foreign aid to whom and why?. *Journal of economic growth*, 5(1), 33-63.

Bandyopadhyay, S., & Vermann, E. K. (2013). Donor motives for foreign aid. *Federal Reserve Bank of St. Louis Review*, 95(4), 327-36.

Bommer, C., Dreher, A., & Perez-Alvarez, M. (2019). Home bias in humanitarian aid: The role of regional favoritism in the allocation of international disaster relief.

Dahlström, C., Lapuente, V., & Teorell, J. (2012). The Merit of Meritocratization: Politics, Bureaucracy, and the Institutional Deterrents of Corruption. *Political Research Quarterly*, 65(3), 656-668.

Dahlström, C., & Lapuente, V. (2017). *Organizing Leviathan: Politicians, bureaucrats and the making of good government*. Cambridge University Press.

Dahlström, C. (2018). *Politik som organisation*. (6:e upplagan). Lund: Studentlitteratur.

Dudley, L., & Montmarquette, C. (1976). A model of the supply of bilateral foreign aid. *The American Economic Review*, 132-142.

Jiang, J. (2018). Making Bureaucracy Work: Patronage Networks, Performance Incentives, and Economic Development in China. *American Journal of Political Science*, 62(4), Pp. 982–999.

Lewis, E. D. (2011). "Presidential Appointments and Personnel." *Annual Review of Political Science* 14 (June): 47-66.

Lowande, K. (2019). "Politicization and Responsiveness in Executive Agencies." *The Journal of Politics* 81(1):33-48.

Miller, G. J. och Whitford, A. (2016). *Above Politics. Bureaucratic Discretion and Credible Commitment*. Cambridge: Cambridge University Press.

OECD. (2021). International Development Statistics (IDS) online databases. Hämtad 2021-11-22 från <https://www.oecd.org/development/financing-sustainable-development/development-finance-data/idsonline.htm>

Peters, B. G., & Pierre, J. (Eds.). (2004). *The politicization of the civil service in comparative perspective: A quest for control* (Vol. 7). Routledge.

Qian, N. (2015). Making progress on foreign aid. *Annu. Rev. Econ.*, 7(1), 277-308.

Rauch, J. E., & Evans, P. B. (2000). Bureaucratic Structure and Bureaucratic Performance in Less Developed Countries. *Journal of Public Economics*, 75(1), 49-71.

Teorell, J., Sundström, A., Holmberg, S., Rothstein, B., Alvarado Pachon, N. & Mert Dalli, C. (2021). *The Quality of Government Standard Dataset, version Jan21*. University of Gothenburg: The Quality of Government Institute, <http://www.qog.pol.gu.se>
doi:10.18157/qogstdjan21

Tingley, D. (2010). Donors and domestic politics: Political influences on foreign aid effort. *The quarterly review of economics and finance*, 50(1), 40-49.

United Nations. 1970. Resolution adopted by the General Assembly 2626 (XXV). International development strategy for the Second United Nations Development Decade. <http://www.un-documents.net/a25r2626.htm>